

การใช้คำอุทานในภาษาไทยของกลุ่มเจนวายบนสื่อออนไลน์ Thai Interjections Usage of Gen Y Group on Social Media

ณัฐวรรณ ชั่งใจ¹

Nattawan Changjai

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบ และแนวโน้มของการใช้คำอุทานในภาษาไทยของกลุ่มเจนวายบนสื่อออนไลน์ โดยรวบรวมข้อมูลมาจากข้อความแสดงความคิดเห็นของกลุ่มเจนวายที่ปรากฏบนสื่ออินสตาแกรมชื่อว่า @naya_44 ผลการศึกษาพบการใช้คำอุทานในภาษาไทยจำแนกเป็น 2 ด้าน ดังนี้

ด้านรูปแบบของการใช้คำอุทานในภาษาไทยพบ 6 ประเภท ได้แก่ (1) คำอุทานที่ใช้เครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) กำกับ (2) คำอุทานที่ไม่มีเครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) กำกับ (3) คำอุทานที่มีการซ้ำพยัญชนะ (4) คำอุทานที่มีการซ้ำรูปสระ (5) คำอุทานที่ใช้ ๖ เป็นตัวสะกด โดยไม่มีรูปใช้ในภาษาไทยมาก่อน และ (6) คำอุทานที่ใช้เครื่องหมายอื่นกำกับส่วนท้ายพบ 3 ประเภทคือ 6.1) การใช้เครื่องหมายหัพภาคหรือจุด (.) กำกับ 6.2) การใช้เครื่องหมายไม้ยมก (๓) กำกับ และ 6.3) การใช้เครื่องหมายทิลเดอหรือตัวหนอน (~) กำกับ และด้านแนวโน้มของการใช้คำอุทานในภาษาไทยบนสื่อออนไลน์ที่ปรากฏมากที่สุดคือ การใช้รูปแบบคำอุทานที่ไม่มีเครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) กำกับ ทั้งนี้พบข้อสังเกตว่า การใช้คำอุทานในภาษาไทยของกลุ่มเจนวายบนสื่อออนไลน์มักพบรูปแบบการใช้คำอุทานได้อย่างมีอิสระโดยไม่คำนึงความถูกต้องตามหลักการใช้คำที่ใช้เครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) กำกับส่วนท้ายของคำ เช่น การใช้คำอุทานที่มีการซ้ำพยัญชนะหรือสระ การใช้เครื่องหมายอื่น หรือการใช้ตัวเลขเพื่อแสดงอารมณ์ขบขัน เป็นต้น

คำสำคัญ: คำอุทานในภาษาไทย, รูปแบบการใช้คำอุทาน, กลุ่มเจนวาย, สื่อออนไลน์

Abstract

This research studied the use of Thai interjections by Gen Y Group in on Social Media. The objectives are to study forms and trends of the use of Thai interjections. The data were collected from the messages posted on Instagram by a Gen Y named @naya_44. The results revealed two types of Thai interjections usage as follows:

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประจักษ์ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

E-mail: nattawan.c@ru.ac.th

* Manuscript received June 10, 2022; revised July 20, 2022 and accepted September 23, 2022

There were six forms of Thai interjections used which were (1) interjections with exclamation marks (!), (2) interjections with no exclamation marks (!), (3) interjections with repeated consonants, 4) interjections with repeated vowel letters, (5) interjections with the final consonant ‘w’ which had not been used in the Thai language, and (6) interjections with other symbols at the end of the words which could be further categorized into 6.1) the use of the period symbol (.), 6.2) the use of the Thai repetition symbol (ๆ), and 6.3) the use of the tilde symbol (~). And, Trends of Thai interjections used in online media, It was found that forms of interjections was interjections with no exclamation marks (!) which were used the most. Nevertheless, it was interesting that Thai interjections used by the Gen Y group in online media were freely expressed without taking into account the grammatical correctness of the exclamation mark (!) used at the end of expressions such as the interjections with repeated consonants and vowel letters, the use of the other symbol or the use of numbers to show humor.

Keywords: Thai Interjections, Forms of Thai Interjections Usage, Gen Y Group, Social Media

บทนำ

คำอุทาน มีความหมายตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 ว่า “อุทาน คือ เสียงหรือที่เปล่งออกมาเวลาตกใจ ดีใจหรือเสียใจ เป็นต้น ในไวยากรณ์เรียกคำหรือเสียงที่เปล่งออกมาเช่นนั้นว่า คำอุทาน” ราชบัณฑิตยสถาน (2556, หน้า 1424) คำอุทานในภาษาไทยตั้งแต่สมัยอดีตจนถึงสมัยปัจจุบัน มีผู้รู้เสนอไว้ในตำราหรือหนังสือ โดยพบรูปแบบการใช้คำอุทานในลักษณะคำที่มีเครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) กำกับส่วนท้าย เช่น เอ๊ะ! พุทโธ! (พระยาอุปทิศศิลปสาร, 2541; กำชัย ทองหล่อ, 2550; อุดม วโรดมศึกษาคิดส์, 2555) ซึ่งรูปแบบนี้ตรงตามหลักเกณฑ์การใช้เครื่องหมายของราชบัณฑิตยสถาน (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา, 2558) และพบการใช้คำอุทานโดยไม่มีเครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) กำกับส่วนท้าย เช่น เฮ้อ โธ่ (นววรรณ พันธุเมธา, 2554; อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2553; คุณบรรจบ พันธุเมธา, 2559)

อีกทั้งพบงานวิจัยที่ผ่านมา มีการศึกษาคำอุทานจากวรรณกรรมแปล เช่น เบญจมา บุญเดิม (2552) ศึกษาเรื่อง “การศึกษาการแปลคำอุทานในวรรณกรรมเรื่อง Harry Potter and the Order the Phoenix และ Harry Potter and the Half-Blood Prince” พบคำอุทานว่า ดี แทนคำว่า Well หรือ ตายๆ แทนคำว่า Dear, Dear และ วรวิทย์ กิจเจริญไพบูลย์ (2557) ศึกษาเรื่อง “การศึกษาการถ่ายทอดความหมายของคำอุทาน Well และ Oh จากวรรณกรรมเยาวชนแปลเรื่อง ‘แฮร์รี่ พอตเตอร์’” พบการใช้คำว่า เฮ้ เซอะ ฯลฯ แทนคำว่า Well หรือคำว่า อ้า โอ๊ยตายจริง ฯลฯ แทนคำว่า Oh เป็นต้น

ทั้งนี้การใช้คำอุทานด้านรูปแบบตั้งแต่สมัยอดีตจนถึงสมัยปัจจุบันทั้งที่ปรากฏข้อมูลในหนังสือตำรา หรืองานวิจัยดังที่กล่าวมานั้น มีความสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันคือ การใช้คำอุทานปรากฏทั้งในรูปคำ หรือวลี และมีการใช้เครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) กำกับและไม่กำกับส่วนท้าย ซึ่งลักษณะดังกล่าวสะท้อนรูปแบบการใช้คำอุทานแบบคงที่ แต่ยังไม่สะท้อนการใช้ภาษาของคนในสังคมสมัยปัจจุบันที่ก้าวเข้าสู่ยุคดิจิทัล ซึ่งผู้นิยมสื่อสารกันผ่านสื่อสังคมออนไลน์หรือโซเชียลมีเดียอย่างแท้จริง พบว่า กลุ่มเจนวาย (Gen Y) เป็นเจนเนอเรชัน¹ ที่ถือว่าเติบโตมาพร้อมกับเทคโนโลยีและการใช้อินเทอร์เน็ต ทั้งยังถือว่าเป็นกลุ่มที่ใช้อินเทอร์เน็ตและโซเชียลมีเดียมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 91 ขณะที่กลุ่มอื่นเรียงลำดับรองลงมาจากมากไปน้อยคือ กลุ่มเจนเอ็กซ์ คิดเป็นร้อยละ 83.4 กลุ่มเจนแซด คิดเป็นร้อยละ 83.2 และกลุ่มเจนเบบี้ บูมเมอร์ คิดเป็นร้อยละ 77.9 ตามลำดับ (สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์, สำนักยุทธศาสตร์, 2560, หน้า 36, 146) ดังนั้นการศึกษาการใช้คำอุทานของกลุ่มเจนวาย ขอมสะท้อนลักษณะการใช้คำอุทานบนสื่อออนไลน์ได้ชัดเจนที่สุด และชี้ให้เห็นจุดเปลี่ยนการใช้คำอุทานของกลุ่มเริ่มต้นใช้สื่อออนไลน์ในการสื่อสารได้

ทั้งนี้กล่าวได้ว่า คำอุทานในภาษาไทยยังไม่พบการศึกษาที่สอดคล้องกับลักษณะการสื่อสารในสมัยปัจจุบัน ที่นิยมใช้สื่อออนไลน์ในการสื่อสารอย่างแท้จริง โดยเฉพาะกลุ่มเจนวายซึ่งเป็นกลุ่มที่ใช้สื่อออนไลน์มากที่สุดและเป็นกลุ่มที่เติบโตมาพร้อมกับการใช้สื่อออนไลน์ ซึ่งอาจสะท้อนการใช้คำอุทานในรูปแบบใหม่ หรือชี้บ่งแนวโน้มการใช้คำอุทานในภาษาไทย เหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาในประเด็น (1) รูปแบบ และ (2) แนวโน้มของการใช้คำอุทานในภาษาไทยของกลุ่มเจนวายบนสื่อออนไลน์ เพื่อให้เห็นลักษณะการใช้คำอุทานที่ปรากฏใช้จริงในภาษาไทยสมัยปัจจุบัน

วิธีการศึกษา

บทความวิจัยเรื่อง “การใช้คำอุทานในภาษาไทยของกลุ่มเจนวายบนสื่อออนไลน์” นี้ได้ศึกษารูปแบบและแนวโน้มของการใช้คำอุทาน มีวิธีการศึกษาดังต่อไปนี้

1. เลือกเครื่องมือและกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้รวบรวมข้อมูลเพื่อศึกษาวิจัย ได้แก่

1.1 กำหนดใช้อินสตาแกรมเป็นเครื่องมือรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ภาษา เนื่องจากมีคุณสมบัติที่เหมาะสมในการทดลองการใช้ภาษาของกลุ่มตัวอย่างได้ นั่นคือสามารถแชร์รูปภาพหรือวิดีโอผ่านสมาร์ตโฟน เป็นผลให้ผู้ใช้งานแสดงอารมณ์ความรู้สึกด้วยคำอุทานได้อย่างทันทีทันใด และมี

¹ เจนเนอเรชันในที่นี้คือ 1) กลุ่มเจนเบบี้ บูมเมอร์ (Baby Boomer) คือผู้ที่เกิดในปีพ.ศ. 2489-2507, 2) กลุ่มเจนเอ็กซ์ (Gen X) คือผู้ที่เกิดในปี พ.ศ. 2508-2523, 3) กลุ่มเจนวาย (Gen Y) คือผู้ที่เกิดในปี พ.ศ. 2524-2543 และ 4) กลุ่มเจนแซด (Gen Z) คือ ผู้ที่เกิดตั้งแต่พ.ศ. 2544 เป็นต้นมา (สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์, สำนักยุทธศาสตร์, 2560, หน้า. 65, 68)

คุณสมบัติสำคัญซึ่งแตกต่างจากสื่อออนไลน์ประเภทอื่นคือ เจ้าของอินสตาแกรมสามารถลบความเห็นของผู้ติดตามได้ทันที (อินสตาแกรม, 2561) หากพบข้อความที่ไม่พึงประสงค์ต่อความรู้สึกของเจ้าของหรือผู้ใช้ อินสตาแกรม เพื่อเลี่ยงความเสี่ยงด้านจิตใจที่มีต่อกลุ่มตัวอย่างตามหลักจริยธรรมของการศึกษาวิจัยในมนุษย์ เหตุนี้งานวิจัยนี้จึงใช้อินสตาแกรมเป็นเครื่องมือในการศึกษา โดยกำหนดใช้อินสตาแกรมของผู้วิจัย ชื่อ @naya_44

1.2 กำหนดกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้ภาษาด้วยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง กลุ่มตัวอย่างต้องเป็นผู้ที่ระบุคำว่า “อนุญาต” บนสื่ออินสตาแกรม และเป็นกลุ่มเจนวาย ซึ่งเป็นผู้ที่เกิดระหว่างปีพ.ศ. 2524-2543 (อายุ 19-38 ปี) เท่านั้น อันถือเป็นข้อกำหนดในเรื่อง “จริยธรรมของการศึกษาวิจัยในมนุษย์” โดยงานวิจัยนี้มีกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 84 คน

2. สืบค้นและรวบรวมข้อความคำอุทานทั้งหมดที่ปรากฏบนสื่ออินสตาแกรมชื่อว่า @naya_44 ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2561 จนถึง 31 ธันวาคม 2562

3. คัดเลือกข้อความเพื่อใช้ศึกษาวิจัย โดยกรรมการคัดเลือกรูปแบบของคำอุทาน ใช้เกณฑ์การปรากฏซ้ำ เพื่อจำแนกข้อมูลออกเป็นประเภท ซึ่งต้องปรากฏซ้ำรูปแบบอย่างน้อย 5 ข้อความจากจำนวนข้อความทั้งหมดในแต่ละรูปแบบ โดยการจัดประเภทรูปแบบของคำอุทาน กำหนดให้คำอุทาน 1 คำจะปรากฏเพียง 1 รูปแบบหรือโครงสร้างเท่านั้น

4. วิเคราะห์ข้อมูล จำแนกตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา ได้แก่

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบของการใช้คำอุทานในภาษาไทย ตามกรอบแนวคิดของผู้รู้ อาทิ พระยาอุปกิตศิลปสาร (2541), กำชัย ทองหล่อ (2550), อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2553), นววรรณ พันธุเมธา (2554), อุดม วโรตม์สถิตยัตต์ (2555) และคุณบรรจบ พันธุเมธา (2559) สรุปได้ดังนี้

4.1.1 แนวคิดเกี่ยวกับประเภทของคำอุทานในภาษาไทย

คำอุทานในภาษาไทย พบการจัดประเภทของคำของผู้รู้ตั้งแต่สมัยอดีตจนถึงสมัยปัจจุบันแบ่งเป็น 2 ประเภทใหญ่คือ 1) คำอุทานที่แสดงสภาวะของจิตใจหรือการแสดงอารมณ์ความรู้สึกต่อบางสิ่ง เช่น เอ๊ะ! เออ! (พระยาอุปกิตศิลปสาร, 2541; กำชัย ทองหล่อ, 2550; คุณบรรจบ พันธุเมธา, 2559) รวมทั้งใช้บอกอาการหรือความรู้สึกที่มีจุดประสงค์ เช่น เฮ้ย (นววรรณ พันธุเมธา, 2554) หรือ เอ๊ว! (อุดม วโรตม์สถิตยัตต์, 2555) และ 2) คำอุทานเสริมบท มักปรากฏในบทประพันธ์ หรือคำเสริมถ้อยคำให้ยาวโดยไม่มี ความหมาย เช่น แขนแมน หนั่งสงหนั่งสือ (พระยาอุปกิตศิลปสาร, 2541; กำชัย ทองหล่อ, 2550; คุณบรรจบ พันธุเมธา, 2559)

แนวคิดดังกล่าวสรุปนิยามเพื่อใช้เป็นเกณฑ์กำหนดชนิดและประเภทของคำอุทานได้ว่า คำอุทาน คือ เสียงที่เปล่งออกมาเพื่อแสดงอารมณ์ความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง รวมทั้งใช้แสดงท่าทีของผู้ส่งสาร

4.1.2 แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบของคำอุทานในภาษาไทย

คำอุทานในภาษาไทยตั้งแต่สมัยอดีตจนถึงสมัยปัจจุบันพบว่า คำอุทานประเภทบอกอาการไม่สัมพันธ์กับคำอื่นใดในประโยค มักปรากฏในตำแหน่งส่วนต้นหรือส่วนท้ายของประโยค (พระยาอุปกิตศิลปสาร, 2541; กำชัย ทองหล่อ, 2550; อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2553) รวมทั้งพบการใช้เครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) กำกับไว้ท้ายคำ (พระยาอุปกิตศิลปสาร, 2541; กำชัย ทองหล่อ, 2550; สำนักงานราชบัณฑิตยสภา, 2558) และยังพบการไม่ใช้เครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) กำกับไว้ท้ายคำ (คุณบรรจบ พันธุเมธา, 2559; นววรรณ พันธุเมธา, 2554; อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2553) ส่วนคำอุทานเสริมบทอาจมีหน้าที่สัมพันธ์กับคำอื่นบ้าง โดยทำหน้าที่เป็นส่วนขยายของคำเดิมที่กล่าวเลยออกมา เช่น ไม่รู้ไม่ชี้ (พระยาอุปกิตศิลปสาร, 2541)

4.2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มของการใช้คำอุทานในภาษาไทยด้านรูปแบบ ด้วยการแสดงจำนวนอัตราการปรากฏของการใช้ภาษาในรูปความถี่แสดงร้อยละ

5. นำเสนอผลการศึกษาแบบพรรณนาวิเคราะห์และข้อมูลเชิงปริมาณด้วยตาราง

ผลการศึกษา

บทความวิจัยนี้ศึกษาเรื่อง “การใช้คำอุทานในภาษาไทยของกลุ่มเจนวายบนสื่อออนไลน์” จำแนกตามจุดประสงค์ของการศึกษาเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. รูปแบบของการใช้คำอุทานในภาษาไทยของกลุ่มเจนวายบนสื่อออนไลน์

รูปแบบของการใช้คำอุทาน คือ โครงสร้างของคำอุทานที่ปรากฏออกมาเป็นรูปลักษณะหนึ่งลักษณะใด ผลการศึกษาพบข้อความคำอุทานที่เป็นไปตามเกณฑ์การคัดเลือกรูปแบบทั้งหมดจำนวน 1579 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 96.69 และคำอุทานที่ไม่ตรงตามเกณฑ์การคัดเลือกรูปแบบจำนวน 54 ข้อความคิดเป็นร้อยละ 3.31 จากจำนวนข้อความอุทานทั้งหมด 1633 ข้อความ บทความวิจัยนี้นำเสนอผลการศึกษาเฉพาะคำอุทานที่เป็นไปตามเกณฑ์การคัดเลือกรูปแบบ ซึ่งรูปแบบคำอุทาน ในภาษาไทยจำแนกเป็น 6 ประเภท ได้แก่

1.1 คำอุทานที่ใช้เครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) กำกับ กล่าวคือ คำอุทานที่มีการใช้เครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) กำกับไว้ส่วนท้ายของคำ คำอุทานประเภทนี้ถือเป็นรูปแบบปกติที่ใช้บอกอาการ ดังที่พระยาอุปกิตศิลปสาร (2541, น. 110) ระบุไว้ว่า คำอุทานบอกอาการต้องใช้เครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) กำกับเพื่อให้ผู้อ่านทำเสียงให้เหมือนจริง ผลการศึกษาพบจำนวน 161 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 10.20 จากจำนวนข้อความทั้งหมด ตัวอย่าง

โห้! คลองอยู่ใกล้ถนนมาก (l_1, 19 ก.พ 62)

เอ๊ะ!! เจ้าตักแดนไปทำอะไรตรงนั้นลูก (d_2, 26 ธ.ค 61)

โ으โ으!! รถติดจัง (f_1, 20 ธ.ค 61)

ตัวอย่างดังกล่าวพบคำอุทานที่ใช้เครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) กำกับส่วนท้าย มีโครงสร้างแบบ

คำเดี่ยวและคำสองพยางค์ รูปแบบคำอุทานนี้มีลักษณะแตกต่างกันขึ้นอยู่กับจำนวนอักษะที่กำกับส่วนท้ายของคำอุทาน อาทิ ใช้เครื่องหมายหนึ่งตัว เช่น โห! หรือใช้เครื่องหมายสองตัว เช่น เอ๊ะ!! โอ้โฮ!! ทั้งพบคำปรากฏในส่วนต้นประโยค โดยที่คำอุทานมีรูปแบบทั้งมีและไม่มีการแบ่งวรรคตอนระหว่างคำอุทานกับประโยคข้อความ

1.2 คำอุทานที่ไม่มีเครื่องหมายอักษะ (!) กำกับ กล่าวคือ คำอุทานที่ไม่มีโครงสร้างแบบการใช้เครื่องหมายอักษะ (!) กำกับไว้ส่วนท้ายของคำ ผลการศึกษาพบจำนวน 686 ข้อความคิดเป็นร้อยละ 43.45 ของจำนวนข้อความทั้งหมด ตัวอย่าง

หุ้ย น้ำลายสอ (v_1, 8 ส.ค 62)

โอ้โฮ ปลาแดงเขียว (m_2, 23 ก.ย 62)

โอ้โฮ ฟองเยอะเลยคะ (n_6, 12 ส.ค 62)

ตัวอย่างข้างต้นพบคำอุทานที่ไม่มีเครื่องหมายอักษะ (!) กำกับส่วนท้าย มีโครงสร้างแบบคำเดี่ยว เช่น หุ้ย และคำสองพยางค์ เช่น โอ้โฮ โอ้โห โดยพบข้อสังเกตคือ คำอุทานแสดงความประหลาดใจว่า “โอ้โฮ” มีการเล่นเสียงวรรณยุกต์ในพยางค์ที่สองคือ “โห” ซึ่งเล่นเสียงว่า โห โห เป็นต้น

1.3 คำอุทานที่มีการซ้ำพยัญชนะ กล่าวคือ คำอุทานที่มีโครงสร้างส่วนพยัญชนะอยู่ในรูปการซ้ำมากกว่าหนึ่งครั้ง ผลการศึกษาพบจำนวน 264 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 16.72 จากจำนวนข้อความทั้งหมด ตัวอย่าง

โหหห พริกกินเผ็ดแน่นอน (t_3, 4 ธ.ค 61)

ว้าว น่ากินมากคะ (o_1, 21 ก.พ 62)

อึ้งยย! เห็นรูปแล้วอยากกินเลย หิวๆ (b_2, 27 ธ.ค 61)

ตัวอย่างข้างต้นพบคำอุทานที่มีการซ้ำพยัญชนะ แบ่งเป็น 2 ลักษณะคือ 1) การซ้ำพยัญชนะต้น ซึ่งพบเฉพาะการซ้ำพยัญชนะต้น ห- ในคำว่า โหหห และ 2) การซ้ำพยัญชนะสะกด ในที่นี้พบการซ้ำพยัญชนะสะกด -ย ในคำว่า อึ้งยย! และการซ้ำพยัญชนะสะกด -ว ในคำว่า ว้าว ทั้งยังพบข้อสังเกตคือจำนวนของพยัญชนะที่ซ้ำกัน ใช้เพื่อเน้นน้ำหนักเสียงของคำของผู้ส่งสารด้วย

1.4 คำอุทานที่มีการซ้ำรูปสระ กล่าวคือ คำอุทานที่มีโครงสร้างส่วนสระอยู่ในรูปการซ้ำมากกว่าหนึ่งครั้ง โดยอาจปรากฏการใช้เครื่องหมายอักษะ (!) กำกับท้ายคำหรือไม่ก็ได้ ผลการศึกษาพบจำนวน 82 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 5.19 จากจำนวนข้อความทั้งหมด ตัวอย่าง

ว้าว พอโตแล้วอดได้เลย เหือออ (s_6, 4 ก.พ 62)

เอ๊ะอะ ใครจะสนใจสน ไม่รู้ แต่นี่ต้นสน (t_3, 13 พ.ค 62)

เอ๊ะอะอะ!! คืออะไรคะ (c_1, 12 ธ.ค 61)

ตัวอย่างดังกล่าวพบคำอุทานที่มีการซ้ำรูปสระ อาทิ การซ้ำรูปสระอา [-า] ในคำว่า ว้า และการซ้ำรูปวิสรรชนีย์ของรูปสระเอะ [-ะ] ในคำว่า เอ๊ะะะ เอ๊ะะะะ!! เป็นต้น ทั้งยังพบข้อสังเกตคือรูปแบบจำนวนของสระที่ซ้ำกัน สะท้อนให้เห็นถึงระดับอารมณ์ของผู้ส่งสารด้วย

1.5 คำอุทานที่ใช้ ุ เป็นตัวสะกด โดยไม่มีรูปใช้ในภาษาไทยมาก่อน กล่าวคือ คำอุทานที่ใช้ -ว เป็นตัวสะกด ซึ่งเป็นคำที่ไม่มีรูปศัพท์ปรากฏในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน อาทิ ฉบับพ.ศ. 2493 ฉบับพ.ศ. 2525 ฉบับพ.ศ. 2543 และฉบับพ.ศ. 2554 ในที่นี้พบโครงสร้างของการใช้ ุ เป็นพยัญชนะร่วมกับคำที่มีเสียงสระโอ และสระอุ ผลการศึกษาพบจำนวน 137 ข้อความคิดเป็นร้อยละ 8.68 จากจำนวนข้อความทั้งหมด ตัวอย่าง

โ้วว ซ้อนสวยๆทั้งนั้นเลย (l_1, 17 มิ.ย. 62)

อูวววน่ากินจัง (t_3, 13 มี.ค. 62)

โ้วววว! งามนัก (p_4, 3 ม.ค. 62)

ตัวอย่างข้างต้นพบคำอุทานที่ใช้ ุ เป็นตัวสะกด โดยไม่มีรูปใช้ในภาษาไทยมาก่อน ปรากฏ 2 ลักษณะคือ 1) คำอุทานที่ใช้ ุ เป็นตัวสะกดเพียงอย่างเดียว ซึ่งใช้ร่วมกับคำที่มีเสียงสระโอ เช่น โ้วว หรือเสียงสระอุ เช่น อูววว และ 2) คำอุทานที่มีการซ้ำพยัญชนะสะกด -ว โดยมีเครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) กำกับ ซึ่งใช้ร่วมกับคำที่มีเสียงสระโอ เช่น โ้วววว! เป็นต้น คำอุทานประเภทนี้พบว่า ไม่มีรูปใช้ในภาษาไทยมาก่อน เพราะเมื่อพิจารณาด้านเสียงพบว่า ระบบเสียงในภาษาไทยจะไม่ปรากฏเสียงพยัญชนะสะกด -ว ร่วมกับสระหลัง เสียงยาว อย่างสระอุ สระโอ และสระออ ดังที่คุณบรรจบ พันธุเมธา (2559, หน้า 13) เสนอว่า “เสียง ุ จะมากับสระกลางกับสระหน้าเท่านั้น มากับสระหลังไม่ได้ ไม่มีที่ใช้” ในปัจจุบันพบคำอุทานประเภทนี้ เพราะอาจรับอิทธิพลการยืมเสียงมาจากภาษาอังกฤษ เช่น โชว์ (show) โดยเสียง -ว [-w] จะใช้รูปพัฒนาตามคำกับ ุ เนื่องจากคนไทยออกเสียงไม่ถนัด (คุณบรรจบ พันธุเมธา, 2559, หน้า 13) แต่รูปคำอุทานที่ปรากฏใช้บนสื่ออินสตาแกรมพบการใช้ที่พัฒนาตามคำกับ เช่น โ้วว อูววว โ้วววว! เป็นต้น

1.6 คำอุทานที่ใช้เครื่องหมายอื่นกำกับ กล่าวคือ คำอุทานที่ใช้เครื่องหมายอื่นหรือใช้ร่วมกับเครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) กำกับแทน ผลการศึกษาพบจำนวน 250 ข้อความจากจำนวนข้อความทั้งหมด แบ่งเป็น 3 ประเภทใหญ่ ได้แก่

1.6.1 คำอุทานที่มีการใช้เครื่องหมายหัพภาค หรือจุด (.) กำกับ เป็นคำอุทานที่มีรูปแบบการใช้เครื่องหมายหัพภาคกำกับไว้ส่วนท้ายของคำ แทนการใช้เครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) ที่เป็นรูปแบบปกติของคำอุทาน พบจำนวน 216 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 13.68 จากจำนวนข้อความทั้งหมด ตัวอย่าง

แหม...เวลาช่างผ่านไปเร็วจริงๆ (l_1, 21 ม.ค. 62)

หืมมมม..เหมือนจะตอบถูก.แต่ผิดซะงั้น5555 (n_4, 9 ธ.ค. 61)

หahaha...แล้วมันเท่ากันยังไงละ งง (p_3, 8 ธ.ค. 61)

ตัวอย่างข้างต้นพบคำอุทานที่มีการใช้เครื่องหมายหัพภาค หรือจุด (.) กำกับ ปรากฏ 2 ลักษณะคือ 1) คำอุทานที่ไม่ปรากฏการซ้ำรูปตัวอักษร เช่น แหม... และ 2) คำอุทานที่ปรากฏการซ้ำรูปตัวอักษร อาทิ การซ้ำพยัญชนะสะกด -ม ในคำว่า หึมมมม.. และการซ้ำสระอา [-า] ในคำว่า หาาา... ทั้งนี้พบว่า การที่ผู้ส่งสาร ใช้เครื่องหมายหัพภาคหรือจุด (.) แทนการใช้เครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) นั้น อาจสื่อถึงความต้องการในการใช้เพื่อแบ่งวรรคตอนระหว่างข้อความกับคำอุทานให้ชัดเจนขึ้น

1.6.2 คำอุทานที่มีการใช้เครื่องหมายไม้ยมก (ๆ) กำกับ เป็นคำอุทานที่มีรูปแบบการใช้เครื่องหมายไม้ยมก (ๆ) กำกับไว้ส่วนท้ายของคำ หรือใช้ร่วมกับเครื่องหมายอื่น เพื่อแสดงการซ้ำคำ ผลการศึกษพบจำนวน 20 ข้อความคิดเป็นร้อยละ 1.27 จากจำนวนข้อความทั้งหมด ตัวอย่าง

เอ๊ะๆ มดไซ่ใหม่คะ (t_3, 6 ม.ค 62)

ฮือๆๆๆแม่่นต้นอิหยังน้อบัน (s_3, 12 ธ.ค 62)

ฮือๆๆๆ!!! ฮือๆคะ (n_4, 17 ต.ค 61)

ตัวอย่างข้างต้นพบคำอุทานที่มีการใช้เครื่องหมายไม้ยมก (ๆ) กำกับ เพื่อแสดงในรูปแบบการซ้ำคำ แบ่งเป็น 2 ลักษณะคือ 1) คำอุทานที่ใช้เครื่องหมายไม้ยมกเพียงอย่างเดียว เช่น เอ๊ะๆ ฮือๆๆๆ และ 2) คำอุทานที่ใช้เครื่องหมายไม้ยมกร่วมกับเครื่องหมายอื่น ในที่นี้พบ การใช้ร่วมกับเครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) ใน คำว่า ฮือๆๆๆ!!! ทั้งนี้พบว่า รูปแบบคำอุทานนี้ปรากฏการใช้คำในภาษาไทยมาก่อน ดังที่ผู้รู้เสนอไว้ อาทิ คำอุทานที่ใช้เครื่องหมายไม้ยมกเพียงอย่างเดียว เช่น ฮ่า ๆ (อนันต์ อ่วมศาสตร์ และเนาวรัตน์ อ่วมศาสตร์, 2514, หน้า 116) และคำอุทานที่ใช้เครื่องหมายไม้ยมกร่วมกับเครื่องหมายอัศเจรีย์ เช่น ชะๆ! (พระยาอุปทิศศิลปสาร, 2541, หน้า 109) หรือ กุ้ยๆ! (อุดม วโรตม์สถิตยจิตต์, 2555, หน้า 121)

1.6.3 คำอุทานที่มีการใช้เครื่องหมายทิลเดอหรือตัวหนอน (~) กำกับ เป็นคำอุทานที่มีรูปแบบการใช้เครื่องหมายทิลเดอหรือตัวหนอน (~) กำกับไว้ส่วนท้ายของคำ แทนการใช้เครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) ที่เป็นรูปแบบปกติของคำอุทาน เพื่อแสดงการซ้ำคำ ผลการศึกษพบจำนวน 13 ข้อความคิดเป็นร้อยละ 0.82 จากจำนวนข้อความทั้งหมด ตัวอย่าง

หุย ~ เก๋ามาก (p_7, 13 ก.ย 62)

หุย~~ ของดีพีะนี้ะ (p_7, 8 ส.ค 62)

โอ้ยยยยย ~~~อยากกินนนนน (n_7, 10 พ.ค 62)

ตัวอย่างข้างต้นพบคำอุทานที่มีการใช้เครื่องหมายทิลเดอหรือตัวหนอน (~) กำกับไว้ส่วนท้ายของคำ เช่น หุย ~ ทั้งนี้พบการใช้เครื่องหมายทิลเดอหรือตัวหนอนซ้ำหลายครั้ง อาทิ การซ้ำเครื่องหมายสองครั้ง ในคำว่า หุย~~ และการซ้ำเครื่องหมายสามครั้ง ในคำว่า โอ้ยยยยย ~~~ เป็นต้น

2. แนวโน้มของการใช้คำอุทานในภาษาไทยของกลุ่มเจนวายบนสื่อออนไลน์

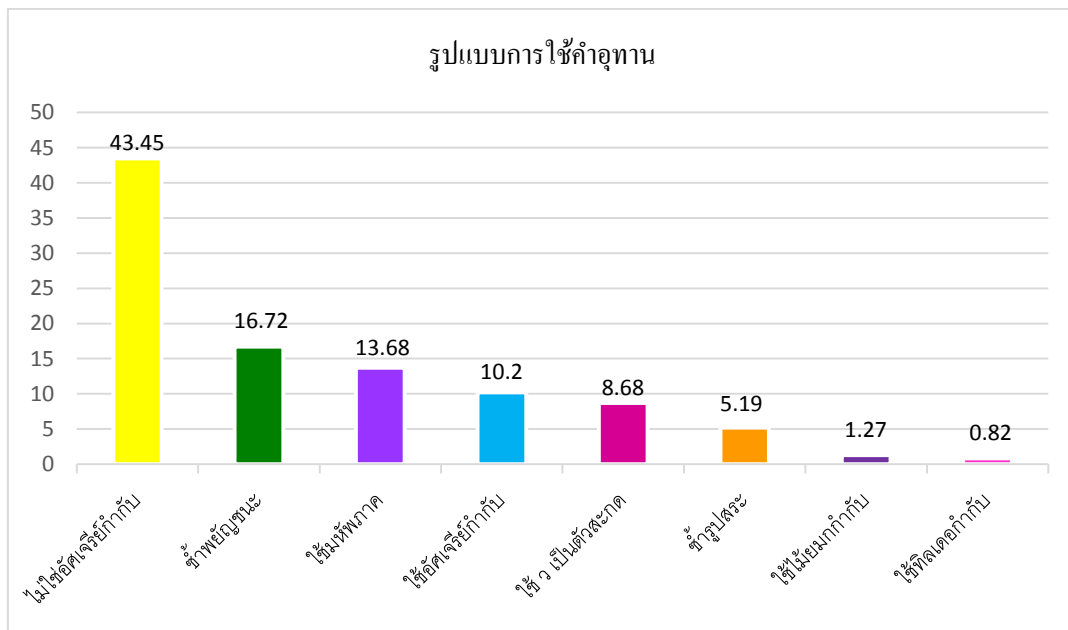
แนวโน้มของการใช้คำอุทาน เป็นการแสดงข้อมูลการใช้คำอุทานในรูปแบบการจัดลำดับความถี่ของข้อความ โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ผลการศึกษาพบแนวโน้มเกี่ยวกับรูปแบบของการใช้คำอุทาน ซึ่งนำข้อมูลจำนวน 6 ประเภทจากผลการศึกษาในข้อ 1 มาจัดกลุ่มเรียงลำดับความถี่ข้อความจากมากไปน้อย โดยรูปแบบประเภทที่ 6 คือ คำอุทานที่ใช้เครื่องหมายอื่นกำกับ ได้จัดประเภทย่อยออกเป็นประเภทต่างหาก เพื่อสะท้อนแนวโน้มการใช้ภาษาที่ชัดเจนขึ้น ทั้งนี้การแสดงความถี่ของข้อความคำอุทานจะเสนอเฉพาะจำนวนข้อความที่เป็นไปตามเกณฑ์การคัดเลือกรูปแบบเท่านั้น ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ความถี่เกี่ยวกับรูปแบบของการใช้คำอุทาน

ที่	รูปแบบ	ความถี่ (ข้อความ)	ร้อยละ
1	คำอุทานที่ไม่มีเครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) กำกับ	686	43.45
2	คำอุทานที่มีการซ้ำพยัญชนะ	264	16.72
3	คำอุทานที่มีการใช้เครื่องหมายมหัพภาคหรือจุด (.) กำกับ	216	13.68
4	คำอุทานที่ใช้เครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) กำกับ	161	10.20
5	คำอุทานที่ใช้ ั เป็นตัวสะกด โดยไม่มีรูปใช้ในภาษาไทยมาก่อน	137	8.68
6	คำอุทานที่มีการซ้ำรูปสระ	82	5.19
7	คำอุทานที่มีการใช้เครื่องหมายไม้ยมก (๗) กำกับ	20	1.27
8	คำอุทานที่มีการใช้เครื่องหมายทิลเดอหรือตัวหนอน (~) กำกับ	13	0.82
รวม		1579	100

ตารางที่ 1 ความถี่เกี่ยวกับรูปแบบของการใช้คำอุทานดังกล่าว ปรากฏการใช้คำอุทานในภาษาไทยของกลุ่มเจนวายบนสื่อออนไลน์จำนวนทั้งหมด 1579 ข้อความ สะท้อนแนวโน้มการใช้คำอุทานในแง่รูปแบบ ผลการศึกษาพบว่า คำอุทานที่ปรากฏข้อความซึ่งมีจำนวนมากที่สุด คือ คำอุทานที่ไม่มีเครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) กำกับ ปรากฏ 686 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 43.45 จากจำนวนข้อความทั้งหมด อันดับที่สอง คำอุทานที่มีการซ้ำพยัญชนะ ปรากฏ 264 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 16.72 จากจำนวนข้อความทั้งหมด อันดับที่สาม การใช้เครื่องหมายมหัพภาคหรือจุด (.) กำกับ ปรากฏ 216 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 13.68 จากจำนวนข้อความทั้งหมด อันดับที่สี่ คำอุทานที่ใช้เครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) กำกับ ปรากฏ 161 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 10.20 จากจำนวนข้อความทั้งหมด อันดับที่ห้า คำอุทานที่ใช้ ั เป็นตัวสะกด โดยไม่มีรูปใช้ในภาษาไทยมาก่อน ปรากฏ 137 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 8.68 จากจำนวนข้อความทั้งหมด อันดับที่หก คำอุทานที่มีการซ้ำรูปสระ ปรากฏ 82 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 5.19 จากจำนวนข้อความทั้งหมด อันดับที่เจ็ด การใช้เครื่องหมายไม้ยมก (๗) กำกับ ปรากฏ 20 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 1.27 จากจำนวนข้อความทั้งหมด และ

อันดับสุดท้ายคือ การใช้เครื่องหมายทิลเดอ หรือตัวหนอน (~) พบจำนวนน้อยที่สุดคือ 13 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 0.82 จากจำนวนข้อความทั้งหมด ดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 แนวโน้มการใช้รูปแบบของคำอุทาน

อภิปรายผล

ผลการศึกษาวิจัยเรื่อง การใช้คำอุทานในภาษาไทยของกลุ่มเจนวายบนสื่อออนไลน์ จากข้อความแสดงความคิดเห็นบนสื่ออินสตาแกรมชื่อว่า @naya_44 ของกลุ่มเจนวายจำนวน 84 คน พบข้อสังเกตจำแนกเป็น 2 ประเด็นตามจุดประสงค์ของการศึกษา ดังนี้

ประเด็นแรก รูปแบบของการใช้คำอุทานในภาษาไทยของกลุ่มเจนวายบนสื่อออนไลน์ มีข้อสังเกตประเด็นต่าง ๆ ได้แก่

1. การปรากฏรูปแบบคำอุทานในภาษาไทย พบ 2 กลุ่มคือ กลุ่ม 1) คำอุทานที่เคยปรากฏในภาษาไทยมาก่อน กล่าวคือ รูปแบบที่ผู้รู้ทางภาษาไทยกล่าวไว้แล้วในตำราวิชาการก่อนการศึกษาวิจัยนี้ พบ 3 รูปแบบ คือ 1.1) คำอุทานที่ใช้เครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) กำกับ เช่น โห้! โอ้โฮ้!! ซึ่งเป็นหลักของการใช้คำอุทานในภาษาไทย ดังที่ผู้รู้เสนอไว้เช่น พระยาอุปถัมภ์คสิลปสาร (2541) และสำนักงานราชบัณฑิตยสภา (2558) 1.2) คำที่ไม่ใช่เครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) กำกับ เช่น โหย ว้าว สอดคล้องกับแนวคิดของนววรรณ พันธุเมธา (2554) และคุณบรรจบ พันธุเมธา (2559) เป็นต้น โดยรูปแบบกลุ่มนี้ยังพบในภาษาอื่น เช่น ภาษาพูดของชาวกาน่า ใช้ wow! หรือ TWEAA (Thompson, 2019, p. 4) หรือภาษาพูดของชาวไนจีเรีย ใช้ oh! หรือ wow (Honkanen and Müller, 2021, p. 616) ย่อมสะท้อนรูปแบบการใช้คำอุทานที่มีความคล้ายกัน และ 1.3) กลุ่มคำอุทานที่ใช้เครื่องหมายไม้ยมก (ๆ) กำกับ

ส่วนกลุ่ม 2) คำอุทานมีรูปแบบการใช้คำที่ไม่เคยปรากฏในภาษาไทยมาก่อน กล่าวคือ รูปแบบที่ผู้รู้ทางภาษาไทยมิได้กล่าวไว้ในตำราวิชาการมาก่อนการศึกษาวิจัยนี้ โดยพบ 4 รูปแบบ จำแนกออกเป็น 3 กลุ่มได้แก่ 1) กลุ่มคำอุทานที่ปรากฏการซ้ำ อาทิ 1.1) การซ้ำพยัญชนะ และ 1.2) การซ้ำสระ หรือ 2) กลุ่มคำอุทานที่ใช้ ๖ เป็นตัวสะกด และ 3) กลุ่มคำอุทานที่ใช้เครื่องหมายอื่นแทนหรือใช้ร่วมกับเครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) อาทิ 3.1) การใช้เครื่องหมายมหัพภาคหรือจุด (.) กำกับ และ 3.2) การใช้เครื่องหมายทิลเดอหรือตัวหนอน (~) กำกับ โดยรูปแบบคำอุทานที่เกิดขึ้นใหม่ในภาษาไทยบนสื่อออนไลน์อย่างอินสตาแกรมนี้ สะท้อนลักษณะการใช้ภาษาได้อย่างมีอิสระ มิได้ถูกจำกัดในกรอบของการใช้คำอุทานในภาษาไทยซึ่งมักใช้เครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) กำกับในส่วนท้ายคำเท่านั้น

2. รูปแบบการใช้วิธีซ้ำรูปคำ พบ 3 ลักษณะได้แก่ (1) การซ้ำพยัญชนะ เช่น การซ้ำพยัญชนะต้น ห- ในคำว่า โหหห และ การซ้ำพยัญชนะสะกด -ย ในคำว่า อู๊ยยยย! หรือ (2) การซ้ำสระ เช่น การซ้ำรูปวิสรรชนีย์ของรูปสระอะ [ะ] ในคำว่า เอ๊ะะะ และ 3) การซ้ำรูปเครื่องหมาย อาทิ การซ้ำเครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) เช่น เอ๊ะ!! หรือการซ้ำเครื่องหมายไม้ยมก (ๆ) เช่น อือๆๆ และการซ้ำเครื่องหมายทิลเดอหรือตัวหนอน (~) เช่น หุย~ รูปแบบการซ้ำเหล่านี้ชี้บ่งให้เห็นถึงระดับการเน้นน้ำเสียงของผู้ส่งสาร ณ ขณะนั้นได้ โดยจำนวนรูปคำยิ่งมากแสดงให้เห็นการเน้นน้ำหนักเสียงในระดับมาก ทั้งรูปแบบนี้ยังพบในภาษาอื่น เช่น รูปแบบการซ้ำสระใน ภาษาพูดของชาวกาน่าใช้ Tweeeaaaa (Thompson, 2019, p. 5) หรือ ภาษาพูดของชาวไนจีเรียใช้ shooooooo (Honkanen & Müller, 2021, p. 616) สะท้อนได้ว่า การใช้คำอุทานบนสื่อออนไลน์มีรูปแบบคล้ายกัน อาจมีลักษณะเป็นสากลก็เป็นได้

3. การไม่แบ่งวรรคตอนระหว่างคำอุทานกับข้อความ ซึ่ง โครงสร้างคำอุทานมักปรากฏการวางคำอุทานไว้ส่วนต้นหรือส่วนท้ายของข้อความ เช่น โอ้! สวยจัง หรือ เมื่อจ้งเลย เอ้อ! โดยบทความวิจัยนี้พบลักษณะการไม่แบ่งวรรคตอนระหว่างคำอุทานกับประโยคข้อความ เช่น “เอ๊ะ!!เจ้าตึกแดนไปทำอะไรตรงนั้นลูก (d_2, 26 ธ.ค 61) ย่อมสะท้อนความไม่สนใจรูปแบบความเป็นทางการของการใช้ภาษา โดยคำนึงเฉพาะความสะดวกในการพิมพ์ข้อความแสดงความคิดเห็นของผู้ส่งสารเท่านั้น

นอกจากนี้ยังพบการใช้คำอุทานซึ่งไม่เป็นไปตามเกณฑ์การคัดเลือกรูปแบบ อาทิ การใช้เครื่องหมายปริศนีย์ (?) หรือคำถาม แทนที่ใช้เครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) มักพบในคำอุทานที่แสดงอารมณ์สงสัย เช่น “หือ?” ในความว่า “หือ? ยังสงสัยอยู่ว่านี่คืออะไร” (p_4, 23 มี.ค 62) สะท้อนให้เห็นถึงการเลือกใช้เครื่องหมายที่ตรงกับการสื่อความหมาย เนื่องจากคำอุทานที่สื่ออารมณ์สงสัยมักใช้ข้อความในเชิงคำถามมาขยายเสมอ จึงเป็นไปได้ว่า มีการเลือกใช้เครื่องหมายปริศนีย์ (?) หรือคำถามขึ้นแทน หรือการใช้ตัวเลข คือคำว่า 555 ดังตัวอย่างที่ว่า “555 เป็นตาแซบแท้้น้อออออ” (p_1, 4 ม.ค 62) สะท้อนการใช้ภาษาของกลุ่มเจนวายบนสื่อออนไลน์ที่ไม่คำนึงถึงความถูกต้องตามหลักภาษาไทยที่ควรเลือกใช้คำอุทานแสดงอาการขบขันว่า “ฮา” โดยเลือกใช้คำอุทานด้วยการใช้รูปแบบอื่นที่มีลักษณะเทียบเคียงในเชิงพ้องเสียงแทน ทั้งนี้การใช้รูปแบบนี้อาจเป็นผลมาจากความอิสระในการใช้ภาษา หรือผู้ส่งสารมุ่งเน้นการสื่อสารที่ตรงประเด็นและเข้าใจง่าย ประกอบกับสื่อออนไลน์อย่างอินสตาแกรม ไม่ได้เป็นสื่อที่ต้องอาศัยความถูกต้อง

ตรงตามภาษาไทยมาตรฐาน ทั้งมิได้มีองค์กรใดตรวจสอบ จึงเป็นผลให้เกิดรูปแบบการใช้คำอุทานที่ใช้เครื่องหมายอัศเจรีย์ หรือแบบใช้ตัวเลขขึ้น

ประเด็นที่สอง แนวโน้มของการใช้คำอุทานในภาษาไทยของกลุ่มเจนวายบนสื่อออนไลน์ สะท้อนให้เห็นถึงความนิยมในการใช้ภาษาของกลุ่มเจนวายมีความแตกต่างจากผู้ใช้ภาษามาก่อนดังที่ผู้รู้ อาทิ พระยาอุปถิตศิลปสาร (2541) และกำชัย ทองหล่อ (2550) เสนอว่า คำอุทานที่ใช้ในภาษาพูดจะใช้เครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) กำกับ โดยสมัยปัจจุบันพบการใช้คำอุทานที่ไม่มีเครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) กำกับ เป็นที่นิยมมากที่สุดแทน อาจเป็นเพราะความสะดวกต่อการพิมพ์ข้อความบนสื่อออนไลน์ และเน้นความรวดเร็ว สอดคล้องกับรูปแบบลำดับที่ 3 การใช้เครื่องหมายมหัพภาค (.) กำกับ ที่มีการใช้เครื่องหมายนี้แทนการใช้เครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) เพราะเครื่องหมายนี้เมื่อใช้พิมพ์ข้อความบนสื่ออินสตาแกรมจะอยู่บนแป้นพิมพ์เดียวกับตัวอักษรซึ่งง่ายต่อการพิมพ์ข้อความ เหตุนี้ย่อมสะท้อนได้ว่า ความนิยมในการใช้คำอุทานที่ไม่มีเครื่องหมายอัศเจรีย์ (!) กำกับ เป็นผลมาจากความสะดวกในพิมพ์ข้อความบนสื่อออนไลน์

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยพบว่า รูปแบบการใช้คำอุทานระหว่างภาษาไทยกับภาษาอื่น เช่น ภาษาของชาวเกาหลีหรือชาวไนจีเรีย ที่ปรากฏการใช้ภาษาบนสื่อออนไลน์ มีรูปแบบคล้ายกันอยู่รูปแบบการซ้ำสระ เช่น ภาษาไทยใช้ว่า ว้า ภาษาของชาวเกาหลีใช้ว่า Tweeeaaaa และภาษาของชาวไนจีเรียใช้ว่า shooooooooo เหตุแห่งความคล้ายคลึงนี้ จึงควรศึกษาเปรียบเทียบการใช้คำอุทานในด้านรูปแบบระหว่างภาษาไทยกับภาษาอื่น อาจทำให้เห็นความเป็นสากลเกี่ยวกับลักษณะการใช้คำอุทานบนสื่อออนไลน์ได้ รวมทั้งควรศึกษารูปแบบการใช้คำอุทานอื่นในภาษาไทยบนสื่อออนไลน์ เช่น คำเรียก-ร้อง ด้วยอาจพบรูปแบบการใช้คำที่ต่างไปจากสมัยก่อนได้

เอกสารอ้างอิง

- กำชัย ทองหล่อ. (2550). *หลักภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: รวมสาส์น (1977).
- นววรรณ พันธุมธา. (2554). *ไวยากรณ์ไทย* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บรรจบ พันธุมธา, คุณ. (2559). *ลักษณะภาษาไทย* (พิมพ์ครั้งที่ 22). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เบญจมา บุญเต็ม. (2552). การศึกษาการแปลคำอุทานในวรรณกรรมเรื่อง Harry Potter and the Order the Phoenix และ Harry Potter and the Half-Blood Prince. *วารสารภาษาและภาษาศาสตร์*, 27 (2), 75-88. สืบค้นเมื่อ 9 กุมภาพันธ์ 2562, จาก <https://www.tcithaijo.org/index.php/joling/article/>.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- วรวิทย์ กิจเจริญไพบูลย์. (2557). รายงานวิจัยเรื่อง การศึกษาการถ่ายทอดความหมายคำอุทาน Well และ Oh จากวรรณกรรมเยาวชนแปล “แฮรี่ พอตเตอร์”. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์, สำนักยุทธศาสตร์. (2560). รายงานผลการสำรวจพฤติกรรมผู้
ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยปี 2560. กรุงเทพฯ: สำนักยุทธศาสตร์ สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทาง
อิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม.

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (2558). *อัศเจรีย์*. สืบค้นเมื่อ 1 เมษายน 2565, จาก

http://legacy.orst.go.th/?page_id=10433.

อนันต์ อ่วมศาสตร์ และเนาวรัตน์ อ่วมศาสตร์. (2514). *หลักภาษาไทย ป.กศ* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ:
ไทยวัฒนาพานิช.

อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2553). *ชนิดของคำในภาษาไทย: การวิเคราะห์ทางวากยสัมพันธ์*. กรุงเทพฯ:
เอเอสพี.

อินσταแกรม. (2561). *การแก้ไขและการลบโพสต์*. สืบค้นเมื่อ 19 กันยายน 2561 จาก

<https://help.instagram.com/997924900322403>.

อุดม วัชรธรรมสถิตต์. (2555). *ไวยากรณ์ไทยในภาษาศาสตร์* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
รามคำแหง.

อุปทิศศิลปสาร, พระยา. (2541). *หลักภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

Honkanen & Müller. (2021). Interjections and emojis in Nigerian online communication. *World
Englishes*, 40, 611–630.

Thompson, R. (2019). Tweaa! – A Ghanaian interjection of “contempt” in online political Comments.
Ampersand, 6, 1-7.